

Forn de can Boada

Viladecavalls

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Serra de Collcardús
Emplaçament	Al camí que va de Can Margarit a Can Boada, en direcció la Solella d'en Ros
Alçada:	225

Coordenades:

Latitud:	41.57358
Longitud:	1.9355
UTM Est (X):	411254
UTM Nord (Y):	4602980

Classificació

Número de fitxa	08300-76
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En mal estat estructural.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08301A001000060000HM
Fitxes associades:	
<u>Can Boada de les Parentes</u>	
Autoria de la fitxa	Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa:	dc., 09/12/2009 - 01:00

Descripció

Forn tradicional de calç que es troba al marge d'un camí. És de planta circular i està parcialment excavat sobre el terreny natural. Es troba en estat ruïnós i parcialment cobert de terra. La part on hi havia la boca presenta un forat irregular. A l'interior del forn hi creix una figuera. Si seguim aquest camí en direcció a la masia de Can Margarit, a mà dreta trobem el que semblen les restes d'un altre forn de calç. Aquest es troba en molt mal estat i només se n'insinua la planta circular.

Història

Els orígens de la utilització de la calç per a la construcció els trobem en època antiga. No va ser fins a l'època moderna i contemporània que aquesta activitat va adquirir una certa importància, com ho demostra la seva presència per bona part del territori català. Aquest material era molt emprat en l'arquitectura tradicional, especialment en l'arrebossat de les façanes. El procés productiu començava a les pedreres de roca calcària, d'on la pedra s'extreia mitjançant barrinades, en què es col·locaven explosius que fragmentaven els blocs petris. Tot seguit, la pedra era transportada en carros fins als forns de calç, que solien situar-se prop de les pedreres. De forma habitual, els forns s'emplaçaven al marge del camí, per tal de facilitar la seva omplerta. La pedra hi era col·locada de forma precisa i seguia un llarg procés de combustió que donava com a resultat la calç. L'existència de la pedrera de Joan Purull i els dos forns de Can Margarit i el Riscal constitueix un bon testimoni de la importància que tingué aquesta activitat a la zona. A més, a la mateixa serra de Coll Cardús s'han trobat altres forns de calç, com és el forn de Can Boada, que s'ha posat al descobert durant les tasques de neteja del camí.

